

JIP

LAGFONET

**Lag
om ändring i rättegångsbalken;**

utfärdad den 15 november 1979.

Enligt riksdagens beslut¹ föreskrivs att 36 kap. 5 § rättegångsbalken
skall ha nedan angivna lydelse.

SFS 1979: 927

Utkom från trycket
den 27 november 1979

¹ Prop. 1979/80: 20, KU 7, rskr 4.

5 §² Ej må någon höras som vittne angående något, som han enligt lag eller annan författning är pliktig att hemlighålla, med mindre den, till vilkens förmån tystnadsplikten gäller, samtycker därtill.

Ej heller eljest må advokat, läkare, tandläkare, barnmorska, sjuksköterska, kurator vid familjerådgivningsbyrå, som drives av kommun, landstingskommun, församling eller kyrklig samfällighet, eller deras biträden höras angående något, som på grund av denna deras ställning förtrotts dem eller de i samband därmed erfarit, med mindre det är i lag medgivet eller den, till vilkens förmån tystnadsplikten gäller, samtycker därtill.

Rättegångsombud, biträde eller försvarare må ej höras som vittne om vad för uppdragets fullgörande förtrotts honom, med mindre parten medger, att det må yppas.

Utan hinder av vad i andra eller tredje stycket sägs vare annan än försvarare skyldig att avgiva utsaga i mål angående brott, för vilket icke är stadgat lindrigare straff än fängelse i två år.

Om tystnadsplikt för präst inom svenska kyrkan är särskilt stadgat. Präst inom annat trossamfund än svenska kyrkan eller den som i sådant samfund intager motsvarande ställning må icke höras som vittne om något som han vid enskilt skriftermål eller under själavårdande samtal i övrigt har erfarit.

Att den som har tystnadsplikt enligt 3 kap. 3 § tryckfrihetsförordningen eller 9 § radioansvarighetslagen (1966: 756) i vissa fall må utan hinder därav höras som vittne om förhållande som tystnadsplikten avser, därom stadgas i nämnda lagrum.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1980.

På regeringens vägnar

CARL AXEL PETRI

Hans Corell
(Justitiedepartementet)

² Senaste lydelse 1977: 1020.

